

Harsányi László főjegyző (Arad-Mácsa 1887 - Endrőd 1950)

Heten voltak fiútestvérek. Elemi iskoláit szülőföldjén végezte. Édesanyja papi pályára szánta a szelíd alaptermészetű, kellemes megjelenésű fiút. Novicius lett. Azonban felszentelés előtt megvált hivatásától. A család mégsem maradt egyházi személy nélkül, mert bátyja, Frigyes, a papi hivatást választotta. Szegeden szentelték az Úr szolgálatára. Belépett a minorita rendbe. A szerzetesrendek szétszórása után Endrődön segédkezett az egyházi szolgálatban Daszkál atyánál.

"László iskolái: gimnáziumi érettségi, községi közigazgatási államvizsga és levéltárnoki szakvizsga. Anyanyelvén kívül a német nyelvet írásban és szóban bírta."

1914-ben lépett házasságra Bélteky Ilmával. Házasságukból két fiú és egy lány született. Az elsőszülött kisgyermekként halt meg.

Munkahelyei: Okány, Füzesgyarmat, Endrőd. Mindenütt főjegyzőként dolgozott.

1923-ból keltezett, az okányi előjáróság által kiadott bizonyítványban a következők olvashatók Harsányi Lászlóról:

"Szorgalmas, fáradhatatlan, komoly tudású vezető. Népszerűségét bizonyítja, hogy a főjegyzői állásban, úgy népköztársaság, mint a kommun és román megszállás alatt mindvégig megmaradt, és hogy ezen nehéz időkben sem hivatalos, sem magán életében a magyar állami és nemzeti eszmével összeütközésbe nem jött, mérsékelt magatartásával a túlzásokat megghiúsította, a megszállás alatt pedig magát színmagyar községe érdekében magyarságával ismételten exponálta, mely viselete órá nézve csaknem végzetes következményekkel járt. Különböző veszélyeknek tette ki magát a rekvirálások alkalmával, amikor a község érdekeit mindig a leghatározottabban igyekezett védelmezni.

Egyebekben nevezett, bár német származású, ízig-vérig való magyarsága kétségtelen, megfontolt és komoly észjárású egyén, aki a község részéről közmegebecsülésben áll, s kit vitézi jogainak érvényesítésére mindenben méltónak tartunk, s véleményezzük."

1936-ban a csendőrsortúz után helyezték Endrődre.

1942-ben betegsége súlyosbodása miatt helyezték nyugdíjba.

Családját szerető, róluk gondoskodó életét a háborús események zavarták meg. Mint volt fő-jegyzőt, letartóztatták. A helyi zárkában sorozatosan tetteleg

bántalmazták. 1945 februárjában Gyulára szállították. A Népbíróság 2 évi börtönre ítélte, és politikai jogaitól 10 évre megfosztotta.

Több verse, elbeszélése, kisebb színdarabjai maradtak fenn. Tréfás hangú költeményeivel családi, társasági összejöveteleken aratott osztatlan sikert. A Hármas-Körösben is jelent meg verse.

Letartóztatása előtt, nyugdíjasként, az Endrődi Bankban végzett munkát.

Legkedvesebb szórakozása, fiatalságától kezdve, az úszás volt. Gyermekeivel nyaranta nagyszerű kirándulások, fürdések üdítették fel a hétköznapi fáradalmaitól.

1950-ben agyvérzés okozta halálát. Az endrődi Szarvas-végi temetőben van végső pihenése.

Laci fia 1956-ban elhagyta az országot. Franciaországban telepedett le és alapított családot.

A főjegyző úr lánya Erzsébet, Farkasinszki Ede elismert szabómester felesége lett.

Két unokája Edit és Erzsébet pedagógus pályán működik.